

Czwartek, 20 maja 2010 r.

Przybliżenie jednolitego rynku konsumentom i obywatelom

P7_TA(2010)0186

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom (2010/2011(INI))

(2011/C 161 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady Europejskiej, zatytułowany „Europa 2020, strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając sprawozdanie profesora Mario Montiego dla Komisji, dotyczące ożywienia jednolitego rynku ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan osiągnięcia wyników dla Europy – z myślą o obywatelach” (COM(2006)0211),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521), jak i rezolucję Parlamentu z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku ⁽²⁾ oraz dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „The single market review: one year on” (SEC(2008)3064),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Możliwości, dostęp i solidarność: ku nowej wizji społecznej Europy XXI wieku” (COM(2007)0726) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym: nowe zobowiązanie europejskie” (COM(2007)0725) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 27 września 2006 r. w sprawie białej księgi Komisji na temat usług użyteczności publicznej ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie środków na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku ⁽⁴⁾ oraz zalecenie Komisji z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie transpozycji dyrektyw dotyczących rynku wewnętrznego do prawa krajowego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając tabele wyników rynku wewnętrznego z lipca 2009 r. (SEC(2009)1007) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie tabeli wyników rynku wewnętrznego z dnia 9 marca 2010 r. ⁽⁶⁾ oraz 23 września 2008 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 – wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony” (COM(2007)0099) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. zatytułowany „Monitorowanie wyników dotyczących konsumentów na jednolitym rynku: drugie wydanie tablicy wyników dla rynków konsumenckich” (COM(2009)0025) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Druga tablica wyników dla rynków konsumenckich” (SEC(2009)0076),

⁽¹⁾ Spodziewane w kwietniu 2010 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 277.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 7.7.2009, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 98 z 16.4.2005, s. 47.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0051.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 309 E z 4.12.2008, s. 46.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 180 E z 17.7.2008, s. 26.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie egzekwowania dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2009)0330) oraz sprawozdanie Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) (COM(2009)0336),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie ochrony konsumenta ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE (COM(2009)0557),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Sekcji ds. jednolitego rynku, produkcji i konsumpcji, zatytułowane „Obstacles to the European single market 2008” ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne SOLVIT-u za rok 2008 dotyczące rozwoju i skuteczności sieci SOLVIT (SEC(2009)0142), dokument roboczy służb Komisji z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie planu działania SMAS dotyczącego zintegrowanego podejścia do oferowania obywatelom i przedsiębiorstwom usług wsparcia w dziedzinie wspólnego rynku (SEC(2008)1882) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie SOLVIT-u ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu, którego celem jest stworzenie ogólnych ramowych przepisów i zasad dotyczących akredytacji i nadzoru rynkowego,
- uwzględniając art. 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że „rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami Traktatów”,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który zobowiązuje Unię do dążenia do społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności zmierzającej do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysokiego poziomu ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, włączoną do Traktatów na mocy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9 TFUE, który stanowi, że „przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wyłączenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego”,
- uwzględniając art. 11 TFUE, który stanowi, że „przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska naturalnego”,
- uwzględniając art. 12 TFUE, który stanowi, że „wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii”,
- uwzględniając art. 14 TFUE oraz protokół nr 26 do niego w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym (gospodarczym),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0046.

⁽²⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0047.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0132/2010),
- A. mając na uwadze, że na drodze obywateli, konsumentów oraz MŚP – pragnących przemieszczać się, kupować, sprzedawać lub prowadzić wymianę handlową ponad granicami w równie bezpieczny i pewny sposób, w jaki ma to miejsce w ich własnym państwie członkowskim – stoi zbyt wiele przeszkód wynikających z braku informacji o prawach i możliwościach, niekompletnych uregulowań prawnych, braku inicjatyw legislacyjnych w niektórych kluczowych dziedzinach, niewłaściwej transpozycji, stosowania i egzekwowania przepisów oraz braku administracyjnej koordynacji i współpracy,
  - B. mając na uwadze, że równoległe działania na rzecz harmonizacji przepisów w celu przewyciężenia tych przeszkód prowadziły czasem do nadmiernej regulacji, której negatywne skutki doświadczyła większość małych i średnich przedsiębiorstw, w szczególności mikropodmioty, które nie chcą działać na rynku europejskim, ale wolą pozostać aktywne na poziomie lokalnym, jak i samorządy lokalne, a zatem potrzebne są lepsze uregulowania prowadzące do minimalnych obciążeń administracyjnych,
  - C. mając na uwadze, że zaledwie niewielki procent pracowników, usługodawców i specjalistów faktycznie przenosi się do innego państwa członkowskiego, w szczególności ponieważ związana z tym biurokracja oraz ryzyko utraty zabezpieczenia społecznego sprawiają, że ruch taki jest zbyt trudny i kosztowny,
  - D. mając na uwadze, że ze względu na bariery językowe, brak pewności w zakresie inwestycji, płatności i odpowiedzialności oraz różnice w tradycji prawnej, administracyjnej, społecznej i kulturowej poszczególnych państw członkowskich niewielu przedsiębiorców oraz MŚP decyduje się na oferowanie swoich towarów i usług poza rynkiem krajowym,
  - E. mając na uwadze, że jednolity rynek nie może być postrzegany w oderwaniu od innych obszarów polityki horyzontalnej, w szczególności zdrowia, opieki społecznej i konsumentów, prawa pracy, środowiska naturalnego, trwałego rozwoju i obszarów polityki zewnętrznej,
  - F. mając na uwadze, że strategia UE 2020 powinna wyznaczyć realistyczne cele, by do 2020 r. możliwe było osiągnięcie ekologicznej, społecznej gospodarki rynkowej opartej na wiedzy, utworzenie miejsc pracy w sektorze ochrony środowiska oraz osiągnięcie trwałego wzrostu; mając na uwadze, że jednolity rynek europejski powinien być kamieniem węgielnym strategii UE 2020, wraz z wyzwaniem w zakresie sprawiedliwości społecznej i wzrostu gospodarczego, a także przy skupieniu się na korzyściach dla obywateli, ochronie konsumentów oraz MŚP,
  - G. mając na uwadze, że w coraz większym stopniu kwestie dotyczące jednolitego rynku i handlu międzynarodowego są z sobą powiązane i wzajemnie na siebie wpływają,
  - H. mając na uwadze, że wielu obywateli europejskich nie zdaje sobie sprawy z praktycznych korzyści wynikających z jednolitego rynku dla nich samych, gdyż dostępnych jest zbyt mało informacji na temat jednolitego rynku i nie są one wystarczająco dobrze przekazywane,

Uwagi ogólne

1. uważa, że Unia znajduje się teraz w szczególnie trudnym okresie w całej historii integracji jednolitego rynku europejskiego; jest zdania, że obecnym i przyszłym wyzwaniom należy stawić czoła ze spójnością, determinacją, zaangażowaniem i pełną mocą, którym koniecznie powinny towarzyszyć praktyczność i realność, w duchu współpracy i solidarności; podkreśla, że działania te będą bezwarunkowo wymagać ze strony Komisji Europejskiej silnego przywództwa i dużej inicjatywy, a ze strony Rady, państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego woli politycznej;
2. podkreśla, że jednolity rynek jest nie tylko strukturą gospodarczą, że przepisy dotyczące rynku wewnętrznego chronią i zabezpieczają konkretne prawa podstawowe obywateli, takie jak bezpieczeństwo i prywatność, oraz że z tego powodu wspólny rynek funkcjonujący bez zakłóceń leży w najlepszym interesie europejskich obywateli, konsumentów i MŚP, zważywszy na szereg wyzwań gospodarczych i innej natury, przed którymi stoi obecnie UE;
3. podkreśla, że mimo gospodarczych, technologicznych i prawnych niedoskonałości w swej strukturze jednolity rynek europejski, wraz ze strefą euro, w najlepszy sposób obrazuje prawdziwe znaczenie gospodarczej integracji i jedności UE oraz stanowi z pewnością najbardziej widoczne osiągnięcie integracji europejskiej dla obywateli UE;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

4. podkreśla, że jednolity rynek powinien otwierać nowe horyzonty w sektorze badań naukowych i innowacji, intensywniej wspierając powstawanie towarów i usług z naciskiem na wiedzę i technologię, które stanowią siłę napędową przyszłego rozwoju gospodarczego;

5. z zadowoleniem przyjmuje i wspiera plan Komisji dotyczący „ponownego postawienia w centrum rynku wewnętrznego tych, którzy na nim funkcjonują i codziennie z niego korzystają”, jak i zobowiązanie Komisji do zdecydowanej obrony jednolitego rynku dzięki pełnemu wykorzystaniu jej uprawnień wykonawczych oraz plan wystąpienia ze społeczną i ekologiczną wizją jednolitego rynku w oparciu o zobowiązania nałożone traktatem lizbońskim;

Proces integracji jednolitego rynku nie jest nieodwracalny

6. podkreśla, że włączenie się do jednolitego rynku nie jest procesem nieodwracalnym oraz że dalsze istnienie jednolitego rynku nie powinno być uważane za pewnik;

7. jest zaniepokojony faktem, że powrót gospodarczego protekcyjnizmu na poziomie krajowym najprawdopodobniej doprowadziłby do podziału jednolitego rynku, zatem należy go unikać; wyraża też swoje zaniepokojenie faktem, że obecny gospodarczy i finansowy kryzys może zostać wykorzystany do uzasadnienia przywrócenia protekcyjnistycznych środków w różnych państwach członkowskich, podczas gdy kryzys ten wymaga zastosowania wspólnotowych mechanizmów ochronnych;

8. uważa, że kryzys wyraźnie zaszkodził procesowi integracji jednolitego rynku oraz że nasiliła się wrogość w stosunku do jednolitego rynku i brak zaufania do niego, co jest konsekwencją braków i nierówności, których źródłem są systemy gospodarcze poszczególnych państw członkowskich;

9. przypomina, że strategie walki z kryzysem nie powinny szkodzić procesowi integracji jednolitego rynku, a wręcz przeciwnie powinny dać impuls do reformy, konsolidacji i poprawy obecnej struktury jednolitego rynku, wykorzystania możliwości w zakresie tworzenia miejsc pracy w ramach ekologicznej gospodarki i odzyskania zaufania obywateli, zwłaszcza konsumentów i MŚP;

10. podkreśla, że ponowne ożywienie jednolitego rynku nie może być podyktowane wyłącznie niedawnym załamaniem finansowym i że musi ono wykroczyć poza granice podstawowych wniosków wyciągniętych z kryzysu;

11. podkreśla, że wznowienie funkcjonowania jednolitego rynku powinno przynieść konkretne, mierzalne, osiągalne, istotne i określone w czasie cele, które należy zrealizować przy użyciu właściwych i skutecznych instrumentów polityki opartych na czterech swobodach przepływu dostępnych dla wszystkich obywateli UE;

12. podkreśla fakt, że jednolity rynek europejski pilnie potrzebuje nowego impetu oraz że konieczne jest silne przywództwo ze strony instytucji europejskich, a w szczególności Komisji, i wzięcie politycznej odpowiedzialności przez państwa członkowskie, by przywrócić wiarygodność jednolitego rynku i zaufanie do niego;

Konieczność holistycznego i wspólnego podejścia do jednolitego rynku

13. jest zdania, że należy uzupełnić dawne postrzeganie jednolitego rynku w celu przeobrażenia go w bardziej sprzyjający integracji społecznej; podkreśla, że wszystkie podmioty zaangażowane w kształtowanie i wdrażanie jednolitego rynku muszą przyjąć bardziej holistyczne podejście, obejmujące w pełni troski obywateli;

14. podkreśla, że silniejszy, głębszy i poszerzony jednolity rynek ma istotne znaczenie dla rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;

15. podkreśla, że jednolity rynek powinien być centralnym punktem w dążeniu do osiągnięcia celu zrównoważonej społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności, w kontekście długoterminowej wizji strategii UE 2020;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

16. uważa, że jednolity rynek jest bardzo ważnym warunkiem wstępnym powodzenia strategii UE 2020; proponuje zatem, by wszelkie strategie i kierunki polityki na rzecz ożywienia jednolitego rynku europejskiego były koordynowane przez instytucje europejskie i opierane na pragmatycznym, szeroko zakrojonym i wszechstronnym porozumieniu popieranym przez wszystkie państwa członkowskie oraz by skupiały się głównie na takich priorytetach, za jakimi naprawdę opowiadają się państwa członkowskie i które będą faktycznie wprowadzane w życie na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

17. podkreśla, że jednolity rynek powinien przynosić konsumentom korzyści pod względem lepszej jakości, większej różnorodności, rozsądnych cen oraz bezpieczeństwa towarów i usług;

18. wzywa do opracowania nowego paradygmatu politycznego myślenia, skupiającego się w procesie ożywiania jednolitego rynku europejskiego na obywatelach, konsumentach i MŚP; jest zdania, że jest to możliwe poprzez skoncentrowanie politycznego procesu decyzyjnego w Unii Europejskiej na jej obywatelach;

19. stwierdza, że rewitalizacja jednolitego rynku wymaga skutecznego wdrożenia bardziej adekwatnych mechanizmów gwarantujących zachowanie równowagi i szerszego dialogu, by zagwarantować odpowiednie uwzględnianie potrzeb obywateli i konsumentów; uważa, że podejście nastawione na dowody i na obywateli pomoże Unii przywrócić powszechne zaufanie do jednolitego rynku europejskiego oraz wypracować właściwą receptę na przyjmowanie inicjatyw zwiększających tak potrzebną konkurencyjność Unii, bez zaniedbywania wymiaru społecznego;

20. ponownie stwierdza, że konstruktywna ocena społecznego, konsumenckiego, środowiskowego i gospodarczego oddziaływania jednolitego rynku – która powinna znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich wnioskach dotyczących jednolitego rynku – jest kluczowa, by zdobyć zaufanie społeczne, i zapewni realistyczne ujęcie celów społecznych, środowiskowych, gospodarczych i związanych z ochroną konsumenta;

21. uważa, że zniesienie granic w ramach jednolitego rynku jeszcze bardziej zwiększa konkurencyjność Europy w zglobalizowanym świecie;

22. podkreśla, że sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest nierozdzielnie połączone z rolą, jaką winna odgrywać Europa w światowej gospodarce; jest zdania, że Unia Europejska powinna chronić swój model społeczny i ekologiczny, gwarantując ściśle poszanowanie swoich przepisów w odniesieniu do importowanych produktów i usług oraz stanowczo opowiadając się za wdrażaniem tych przepisów, zwłaszcza w ramach instytucji wielostronnych, a w szczególności w ramach procedur rozwiązywania sporów na forum Światowej Organizacji Handlu;

23. podkreśla, że rynek wewnętrzny i wspólna waluta stanowią tarczę ochronną Europy zmniejszającą negatywne skutki kryzysu finansowego dla przedsiębiorstw i obywateli w Europie;

Wyzwania i szanse do rozważenia w kontekście polityki jednolitego rynku

24. stoi na stanowisku, że największym wyzwaniem dla Unii jest wypracowanie równowagi pomiędzy gospodarką otwartą, zdolną do pobudzenia wzrostu gospodarczego, tworzącą miejsca pracy i zdolną w kompleksowy sposób odpowiedzieć na znaczące wyzwania jutra (konkurencyjność, badania i rozwój, polityka przemysłowa, wyzwania demograficzne, środowisko, technologie itp.) a systemem gospodarczym, który potrafi jednocześnie zagwarantować ochronę konsumentom oraz dać obywatelom niezbędne zabezpieczenia społeczne i środowiskowe;

25. podkreśla, że wdrożenie przepisów dotyczących jednolitego rynku pozostaje nierównomierne, gdyż sieci rynkowe nie są w dostatecznym stopniu wzajemnie powiązane, co oznacza, że przedsiębiorstwa i obywatele muszą stawiać czoła codziennej rzeczywistości, którą cechują utrzymujące się utrudnienia w działalności transgranicznej, która może się wiązać ze stosowaniem 27 różnych systemów prawnych przy jednej transakcji;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

26. podkreśla znaczenie ustanowienia ekologicznego jednolitego rynku dla nowopowstających niskiemisyjnych i przyjaznych środowisku technologii, usług i produktów poprzez opracowanie ogólnounijnych standardów dotyczących emisji dwutlenku węgla; stwierdza, że jasne standardy i oznakowanie produktów energooszczędnych muszą stopniowo stać się obowiązkowe na całym obszarze UE; zwraca uwagę, że przy opracowywaniu nowych norm emisji dwutlenku węgla należy brać pod uwagę istniejące metody i normy; podkreśla, że takie normy nie mogą pociągać za sobą zbyt uciążliwych wymogów, w szczególności dla MŚP;

27. zachęca, by w dobie technologii cyfrowych Unia w pełni wykorzystwała potencjał i możliwości oferowane przez internet, handel elektroniczny i upowszechnianie TIK w małych i średnich przedsiębiorstwach oraz administracji publicznej w celu dalszego rozwijania jednolitego rynku i udostępniania go wszystkim obywatelom UE; podkreśla, że rozwój nowych technologii musi uwzględniać potrzeby ochrony obywateli, konsumentów oraz MŚP, również tych, którzy znajdują się w najgorszym położeniu;

28. podkreśla znaczenie ustanowienia nowych modeli biznesowych, w ramach których posiadacze praw autorskich i praw pokrewnych otrzymują należne wynagrodzenie bez zbędnego ograniczania konsumentom dostępu do kreatywnych treści online;

29. popiera inicjatywy podjęte przez Komisję i dotyczące nadania priorytetowego znaczenia badaniom, wiedzy i innowacjom we wszelkich przyszłych strategiach; oczekuje przeznaczenia na te kluczowe dziedziny wystarczających środków w kolejnych budżetach UE; przypomina w tym kontekście o pilnej potrzebie uregulowania kwestii patentu wspólnotowego; proponuje, aby Komisja rozpoczęła badanie możliwości znalezienia konkretnych punktów odniesienia w celu pomiaru stopnia powodzenia w dziedzinie badań, wiedzy i innowacji;

30. popiera starania Komisji promujące bezpieczeństwo wyprodukowanych towarów poprzez wejście w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu;

Obywatele i konsumenci na jednolitym rynku

31. jest przekonany, że percepcja i zrozumienie jednolitego rynku oraz wiedza, jaka posiada o nim przeciętny europejski obywatel, jest niska, żadna, błędna lub negatywna, częściowo z powodu braku politycznego zaangażowania i informacji, a także niskiego poziomu świadomości społeczeństwa; jest zdania, że należy podjąć zdecydowane działania, aby przyszła polityka Unii Europejskiej dotycząca jednolitego rynku była lepiej dostosowana do potrzeb obywateli, zwłaszcza konsumentów i MŚP, i by przynosiła im namacalne korzyści;

32. podkreśla, że w celu zapewnienia politycznego i gospodarczego poparcia i współpracy europejskich obywateli, UE oraz państwa członkowskie muszą intensywnie promować możliwości otwierające się dzięki europejskiej integracji gospodarczej i zmieniać powszechne postrzeganie jednolitego rynku poprzez uświadomienie ludziom i umożliwienie im zrozumienia korzyści, jakie taki rynek im oferuje, oraz pokazanie sposobów skutecznego dochodzenia ich praw; wierzy zatem, że sektory, które mają bezpośredni wpływ na życie codzienne obywateli i potrzeby konsumentów, muszą zajmować centralne miejsce jednolitego rynku;

33. uważa, że najbardziej oczywiste problemy napotymane przez konsumentów, zwłaszcza w sektorze usług, a które to problemy należy w pierwszym rzędzie rozwiązać, aby osiągnąć szybkie wyniki, to: (1) dostęp do bezpiecznych produktów i wysokiej jakości podstawowych usług; (2) dostęp do wiarygodnej, porównywalnej i obiektywnej informacji, w tym porównania cen; (3) większe bezpieczeństwo prawne i zrozumiałość przepisów w ramach stosunków umownych; (4) większe bezpieczeństwo w zakresie płatności; (5) dostęp do odpowiednich, przystępnych i skutecznych systemów odwoławczych i (6) lepsza znajomość systemu i większe zaufanie do niego;

34. utrzymuje, że obywatelom nie udostępnia się wystarczających informacji o przepisach dotyczących jednolitego rynku oraz dostępnych środkach egzekwowania przysługujących im praw; podkreśla potrzebę skuteczniejszego organizowania stron internetowych związanych z tą kwestią, SOLVIT oraz w większej liczbie punktów kontaktowych; jest przekonany, że potrzebna jest lepsza koordynacja tych inicjatyw i komunikacja między nimi, gdyż jak dotąd nie udało im się dotrzeć do docelowej grupy odbiorców; podkreśla rolę komisyjnego portalu „Twoja Europa” w informowaniu zarówno obywateli, jak i przedsiębiorstw o aspektach życia, pracy i możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej; proponuje raczej rozszerzanie dotychczasowej oferty zamiast tworzenia nowych punktów kontaktowych;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

35. uważa, że odpowiedzialna postawa przedsiębiorstw, obejmująca przestrzeganie zasady odpowiedzialności społecznej, zasad konkurencji i gospodarczych interesów konsumentów, pomoże w zdobyciu zaufania konsumentów, bez czego nie da się zwiększyć ich ochrony;

36. stwierdza, że inicjatywy integracji gospodarczej będą działały lepiej, jeżeli obywatele będą przekonani do tego, że ich prawa społeczne są zagwarantowane oraz że polityka rynku wewnętrznego ma pozytywny wpływ na politykę społeczną;

37. ubolewa nad faktem, że tak niewielki procent obywateli, konsumentów oraz MŚP jest świadomy istnienia alternatywnych mechanizmów odwoławczych lub wie, jak zgłosić skargę Komisji; wskazuje, że istniejące systemy służące rozwiązywaniu problemów obywateli i przedsiębiorstw, takie jak SOLVIT, powinny zostać wzmocnione zgodnie ze sprawozdaniem Parlamentu w sprawie SOLVIT z dnia 2 marca 2010 r. (2009/2138(INI)); wzywa Komisję do wszyczenia przyspieszonego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jeżeli nierozwiązana skarga wchodząca w zakres kompetencji sieci SOLVIT stanowi *prima facie* naruszenie prawa Wspólnoty; uznaje za godne ubolewania, że pomimo zaleceń Komisji w tym względzie nie zawsze poprawnie stosowano alternatywne mechanizmy rozwiązywania sporów lub też nie zawsze działały one w zadowalający sposób;

38. podkreśla znaczącą rolę stowarzyszeń konsumenckich w informowaniu konsumentów o ich prawach, w zakresie wsparcia w przypadku sporów konsumenckich, a także w zakresie promowania ich interesów podczas tworzenia rynku wewnętrznego;

Małe i średnie przedsiębiorstwa na jednolitym rynku

39. przyznaje, że MŚP stanowią najważniejszy element w strukturze europejskiej gospodarki i są podstawowym źródłem tworzenia nowych miejsc pracy, wzrostu gospodarczego, przejścia na gospodarkę przyjazną dla środowiska i tworzenie spójności społecznej w Europie; stwierdza, że aktywne uczestnictwo MŚP w rozszerzonej UE jest konieczne, by uczynić jednolity rynek bardziej innowacyjnym i konkurencyjnym, oraz podkreśla, że należy zintensyfikować wysiłki mające na celu poprawę dostępu MŚP do jednolitego rynku, ułatwienie ich rozwoju oraz umożliwienie im pełnego wykorzystania ich potencjału w zakresie przedsiębiorczości;

40. uważa, że należałoby usuwać więcej barier, które uniemożliwiają MŚP dostęp do rynku zamówień publicznych, aby jeszcze bardziej zwiększać konkurencyjność na jednolitym rynku, w szczególności upraszczając wymogi stawiane MŚP w przetargach ogłaszanych przez instytucje zamawiające;

41. zachęca do podejmowania dalszych inicjatyw przez Komisję i państwa członkowskie w zakresie: (1) wsparcia małych przedsiębiorstw działających ponad granicami krajowymi na obszarze UE; (2) konkretnego ograniczenia obciążenia administracyjnego, finansowego i kontrolnego, zwłaszcza przeszkód administracyjnych napotykanym przez MŚP, niezależnie od tego czy działają one na poziomie lokalnym, krajowym czy europejskim, zgodnie z zasadą proporcjonalności; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską do ścisłego wdrożenia i stosowania zasady „najpierw myśl na małą skalę”, określonej w Karcie małych przedsiębiorstw;

42. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków – poprzez podawanie wszelkich informacji i oferowanie usług na jednolitym rynku we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej – na rzecz pomocy MŚP w zniwelowaniu różnic językowych, które często uniemożliwiają im prowadzenie działalności gospodarczej w państwach członkowskich innych niż ich własne;

43. podtrzymuje swoje zobowiązanie do zmniejszenia nadmiernego wdrażania prawa wspólnotowego (tzw. *gold-plating*) w zakresie nowych przepisów dotyczących jednolitego rynku i zwraca się do państw członkowskich, a zwłaszcza do ich parlamentów, aby podtrzymały zobowiązanie do walki z tym zjawiskiem przy dokonywaniu transpozycji prawodawstwa UE, gdyż te dodatkowe obciążenia szczególnie szkodzą MŚP;

44. zgadza się, że właściwe wprowadzenie w życie Karty małych przedsiębiorstw – w szczególności w odniesieniu do ścisłego stosowania przez Komisję testu MŚP przy proponowaniu nowych środków prawnych rynku wewnętrznego – oraz wdrożenie europejskiego statutu spółki prywatnej zagwarantuje praktyczną integrację MŚP w ramach odpowiedniego i realnego jednolitego systemu europejskiego;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

45. zdecydowanie popiera rozporządzenie regulujące wymagania w zakresie tłumaczeń na potrzeby przyszłego patentu UE, które wreszcie wprowadzi ten patent w życie i umocni pozycję Europy jako siły napędowej innowacji i konkurencji na świecie; nadal popiera przegląd wspólnotowego systemu znaków towarowych, aby osiągnąć lepszą jakość i lepsze perspektywy dla tego systemu;

46. zwraca uwagę, że dla małych i średnich przedsiębiorstw największym problemem w czasach kryzysu gospodarczego jest dostęp do finansowania; uznaje za godne ubolewania, że w wyniku wycofywania się dużych banków z obszarów wiejskich i słabo zaludnionych lub obszarów słabych gospodarczo pojawił się poważny problem dla MŚP w zakresie dostępu do finansowania; z zadowoleniem przyjmuje ważną rolę banków oszczędnościowych i rozmaite ruchy spółdzielcze w finansowaniu gospodarki regionalnej, a także ich wkład w społeczną gospodarkę rynkową za pośrednictwem promowania projektów etycznych i społecznych;

47. zgadza się, że procedura powiadamiania wprowadzona na mocy dyrektywy 98/34/WE jest bardzo skutecznym narzędziem poprawy ustawodawstwa krajowego z jednej strony i unikania barier w ramach jednolitego rynku, w szczególności dla MŚP, z drugiej strony; uważa, że Komisja powinna ulepszyć wspomniany mechanizm poprzez rozpoczęcie przyspieszonego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jeśli dane państwo członkowskie nie stosuje się do szczegółowej opinii wydanej przez Komisję lub nie reaguje na szczegółową opinię wydaną przez inne państwo członkowskie;

48. uważa, że poszczególne kierunki polityki gospodarczej i społecznej, obejmujące budżet, podatki, edukację i badania, muszą być koordynowane na poziomie UE;

Odpowiedzialność za przepisy dotyczące jednolitego rynku i ich egzekwowanie oraz lepsze uregulowania prawne

49. stwierdza, że zgodnie z zasadą pomocniczości znaczną część odpowiedzialności administracyjnej i prawnej za jednolity rynek ponoszą państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, ich organy regionalne i lokalne, które w związku z tym muszą wraz z innymi instytucjami UE przejąć faktyczną odpowiedzialność za jednolity rynek europejski i zarządzanie nim;

50. twierdzi, że tabele wyników rynku wewnętrznego jasno pokazują, iż państwa członkowskie w dalszym ciągu nie zdołały zrealizować celów w zakresie prawidłowej transpozycji, stosowania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz że istnieje opóźnienie w transpozycji przepisów europejskich, co narusza równe szanse niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności w sektorze usług;

51. zauważa, że stopniowe rozdrobnienie przepisów i brak spójności we wdrażaniu prawodawstwa w UE w coraz większym stopniu szkodzi urzeczywistnieniu jednolitego rynku; zauważa, że UE musi jeszcze przyjąć zestaw wewnętrznie spójnych strategii politycznych ukierunkowanych na usunięcie bezpośrednich i pośrednich przeszkód na drodze do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

52. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji na rzecz „lepszego stanowienia prawa”, która wzmacnia skuteczność przepisów i ich właściwe stosowanie przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do utrzymania nacisku na ten obszar, jako że szybkie wdrożenie tej strategii przyczyniłoby się w znaczącym stopniu do pomyślnego ponownego ożywienia jednolitego rynku;

53. zwraca uwagę na nową koncepcję „inteligentnych regulacji” wprowadzoną w komunikacie Komisji w sprawie UE2020;

Rezultaty

Mocniejsza rola instytucjonalna w ustanawianiu i wdrażaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku

54. z myślą o usprawnionej transpozycji, stosowaniu i egzekwowaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku proponuje, aby Komisja ustanowiła partnerstwo wszystkich zainteresowanych stron biorących udział w kształtowaniu, wdrażaniu i egzekwowaniu takiego prawodawstwa, posługując się nowymi mechanizmami, takimi jak proponowane coroczne forum jednolitego rynku;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

55. zachęca Komisję do zapewnienia właściwego wdrażania i transpozycji poprzez bardziej systematyczne i niezależne monitorowanie, tak aby przyspieszyć i usprawnić postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; twierdzi, że opóźnienia w rozwiązywaniu tych postępowań odbijają się negatywnie na interesach obywateli na jednolitym rynku;

56. występuje do Komisji o opracowanie nowych sposobów, innych niż formalne postępowanie w sprawie naruszenia, mających na celu poprawę transpozycji oraz egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku; w związku z tym zwraca się do Komisji o rozważenie innowacyjnych mechanizmów, takich jak procedura wzajemnej oceny przewidziana w dyrektywie usługowej, aby zachęcać do przeprowadzania oceny wzajemnej oraz do odpowiedzialności ze strony państw członkowskich, a także poprawiać nieformalne mechanizmy rozwiązywania problemów, takie jak SOLVIT i UE-PILOT, co przyniosłoby znaczące korzyści obywatelom stojącym wobec codziennych frustracji związanych z jednolitym rynkiem;

57. wzywa Komisję, aby zwracała większą uwagę na systematyczną ocenę i uproszczenie istniejącego prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku, w miarę możliwości ograniczając biurokrację, co przyniesie korzyści zarówno obywatelom, jak i przedsiębiorstwom;

58. wzywa Komisję do zapewnienia właściwej koordynacji i do współpracy z Parlamentem i państwami członkowskimi oraz głównymi partnerami handlowymi oraz stowarzyszeniami przedsiębiorców i konsumentów w zakresie nadzoru nad rynkiem towarów oraz transgranicznego egzekwowania prawa ochrony konsumentów, a także do skutecznego informowania europejskich konsumentów i obywateli;

59. zaleca, aby Komisja przeprowadziła niezależne badanie w celu zidentyfikowania 20 najważniejszych przyczyn niezadowolenia i frustracji związanych z jednolitym rynkiem, które obywatele napotykają każdego dnia, zwłaszcza na rynku pracy, w odniesieniu do handlu elektronicznego, transgranicznej opieki medycznej, zakupu i wynajmu pojazdów, przenoszenia praw emerytalnych, wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych, opieki nad dziećmi, adopcji oraz świadczeń alimentacyjnych i zasiłków na dzieci;

60. zwraca się do Komisji, aby dążyła do utworzenia lepszego mechanizmu przeglądu praktycznego stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku na wszystkich szczeblach w różnych państwach członkowskich oraz zakresu, w jakim obywatele i przedsiębiorstwa mogą korzystać ze swoich praw na jednolitym rynku;

61. zwraca się do Komisji, aby dostarczyła państwom członkowskim oraz, w stosownych przypadkach, ich organom regionalnym i lokalnym większego wsparcia, aby ułatwić odpowiednią zgodność ze standardami UE; podkreśla, że wszystkie instytucje UE muszą zaostrzyć przepisy i zachęcać państwa członkowskie do usprawnienia poprawnej i terminowej transpozycji przepisów, tak aby zapewnić stosowanie tych samych zasad w całej Unii;

62. wzywa do wzmocnienia roli Parlamentu w dziedzinach stosowania, egzekwowania i monitorowania przepisów dotyczących jednolitego rynku; uważa, że wzmocniona rola PE i parlamentów państw członkowskich w myśl Traktatu z Lizbony musi pociągać za sobą lepszą synergię między obydwojema szczeblami parlamentarnymi;

63. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia lepszej koordynacji i wymiany najlepszych wzorców na jednolitym rynku, zwłaszcza poprzez System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym i szkolenie specjalistów w dziedzinie jednolitego rynku i ochrony konsumentów na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym;

64. nalega, aby Komisja zagwarantowała: niezależną kontrolę wniosków legislacyjnych pod kątem jakości; przyjęcie mechanizmów *ex ante* i *ex post* w celu weryfikacji skuteczności prawodawstwa; stosowanie porównań z najlepszymi wzorcami; stosowanie ocen zgodności do pomiaru wpływu społecznego, środowiskowego i gospodarczego zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym;

Środki potrzebne do skutecznego informowania i wzmocnienia pozycji obywateli i MŚP na jednolitym rynku

65. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania ukierunkowanej strategii komunikacyjnej skupiającej się na codziennych problemach, które obywatele napotykają osiedlając się i podejmując zatrudnienie w innym kraju członkowskim, w szczególności przy dokonywaniu transakcji transgranicznych, a także przemieszczając się, robiąc zakupy lub dokonując sprzedaży ponad granicami, oraz na standardach społecznych, zdrowotnych, dotyczących ochrony konsumentów i ochrony środowiska, na których mogą polegać; uważa, że ta strategia komunikacyjna powinna wyraźnie obejmować także metody rozwiązywania problemów, takie jak Solvit;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz dopilnowania, aby normy dotyczące produktów stosowane w ramach jednolitego rynku stały się główną normą ogólnoeuropejską, co zapewni równe szanse europejskim przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, które zapragną prowadzić działalność poza jednolitym rynkiem;

67. wzywa Komisję do skoncentrowania się przy planowaniu działań rocznych na ustaleniu priorytetów dotyczących „przyjaznych dla konsumenta” przepisów prawnych odnoszących się do jednolitego rynku, co ma znaczenie dla codziennego życia obywateli Europy; uważa, że w ślad za tak ustalonymi priorytetami muszą pójść odpowiednie kampanie informacyjne na rzecz pogłębienia zrozumienia przez obywateli zagadnień jednolitego rynku;

68. przypomina, że oprócz sztandarowych działań, takich jak kampanie reklamowe prowadzone przez europejskie podmioty instytucyjne lub państwa członkowskie, istotną formą przekazu są równolegle prowadzone zdecentralizowane działania w zakresie komunikacji, które skuteczniej skupiają podmioty lokalne i media krajowe, regionalne i lokalne (ze szczególnym naciskiem na media lokalne) i bardziej koncentrują się na codziennych problemach konsumentów na rynku wewnętrznym (np. opłatach bankowych w innym państwie członkowskim, badaniu możliwości zmiany operatora, porównaniu kosztów rozmów telefonicznych itp.);

69. zwraca się do Komisji o rozpoczęcie regularnej serii badań dotyczących relacji pomiędzy jednolitym rynkiem a przeciętnym obywatelem Europy, ze szczególnym uwzględnieniem kosztów i korzyści wynikających z tej relacji, jak również codziennych wyzwań, wobec których stoją Europejczycy;

70. wzywa państwa członkowskie, aby przy wsparciu Komisji zwiększyły potencjał mechanizmów rozwiązywania problemów, zwłaszcza SOLVIT-u, przeznaczając na nie dodatkowe środki finansowe i zasoby ludzkie oraz dokonując przeglądu ich mandatu, co zapewni skuteczne uwzględnienie przy pomocy takich mechanizmów szerokiego zakresu problemów napotykanym przez obywateli i przedsiębiorstwa; wzywa Komisję do sfinalizowania w pierwszej kolejności projektu usług pomocy w dziedzinie jednolitego rynku, tak aby obywatele i przedsiębiorstwa mieli łatwy dostęp do informacji i wskazówek potrzebnych im przy szukaniu rozwiązań problemów, przed jakimi stają;

71. zachęca Komisję i państwa członkowskie, aby podtrzymywały i zwiększały – poprzez kampanie informacyjne i bardziej rygorystyczne kontrole – działania zmierzające do podniesienia zaufania obywateli do oznakowania CE jako podstawowego narzędzia zapewnienia praw konsumentów i norm jakości na jednolitym rynku;

72. podkreśla kluczową rolę sieci Enterprise Europe Network w umożliwianiu małym i średnim przedsiębiorstwom korzystanie z możliwości, jakie oferuje jednolity rynek; zaznacza, że obowiązki biurokratyczne blokują cenne zasoby, a tym samym uniemożliwiają wykonywanie podstawowego zadania sieci Enterprise Europe Network, jakim jest dostarczanie wsparcia dostosowanego do potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw; wzywa Komisję, by w większej mierze wykorzystywała sieć Enterprise Europe Network do rozpowszechniania ukierunkowanych informacji i by ograniczyła obowiązki biurokratyczne partnerów sieci Enterprise Europe Network;

Sprawozdania i wnioski strategiczne

73. proponuje Komisji, aby strategia jednolitego rynku obejmowała cztery główne etapy: pierwszy – uwzględnienie oceny lub przeglądu aktualnej sytuacji w celu określenia stopnia zakłóceń i trudności, które zwłaszcza w wyniku kryzysu odczuły różne zainteresowane strony na jednolitym rynku; drugi – zainicjowanie procesu konsolidacji i eliminacji uchybień; trzeci – rozwój i usprawnienie jednolitego rynku; czwarty – skoncentrowanie się na długoterminowej wizji rynku (strategia UE 2020);

74. uważa, że częścią strategii UE 2020 muszą być zarówno usługi finansowe, jak i dostęp do finansowania;

75. proponuje, aby na pierwszym etapie wspomnianej kontroli Komisja przeprowadziła audyt finansowy budżetu UE i w pierwszej kolejności przeznaczyła więcej środków na inwestycje w edukację, innowacje i badania; wzywa państwa członkowskie do ustalenia tych samych priorytetów w zakresie wydatków budżetowych;

76. uważa, że w celu ustanowienia skutecznie funkcjonującego jednolitego rynku Komisja musi przedstawić jasny zestaw priorytetów politycznych poprzez przyjęcie „aktu prawnego w sprawie jednolitego rynku”, który będzie obejmować zarówno inicjatywy legislacyjne, jak i nielegislacyjne mające na celu stworzenie społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności i gospodarki ekologicznej;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

77. zachęca Komisję, by przedstawiła ów akt przez majem 2011 r. – w miarę wcześniej przez 20. rocznicą programu jednolitego rynku z 1992 r. - stawiając obywateli, konsumentów i MŚP w centrum zainteresowania jednolitego rynku; podkreśla, że powinno się go postrzegać jako plan przyszłego działania, jeśli mamy osiągnąć oparta na wiedzy, charakteryzującą się wysoką konkurencyjnością, społeczną i przyjazną dla środowiska, a także ekologiczną gospodarkę rynkową, która również zapewnia wiarygodne i równe warunki gry;

78. wzywa Komisję do ujęcia w „akcie prawnym w sprawie jednolitego rynku” konkretnych środków, których – nie jedynym - celem byłoby:

- skoncentrowanie jednolitego rynku na interesach konsumentów, określonych w art. 12 TFUE, oraz polityce społecznej na mocy art. 9 TFUE;
- dostosowanie jednolitego rynku do przyszłości poprzez ulepszenie dostępu konsumentów i MŚP do rynków e-handlu i cyfrowego;
- wspieranie tworzenia zrównoważonego jednolitego rynku na mocy o art. 11 TFUE poprzez rozwijanie gospodarki, która sprzyjałaby integracji, była niskoemisyjna, ekologiczna i oparta na wiedzy, w tym za pośrednictwem środków promujących wszelkie innowacje w obszarze bardziej ekologicznych technologii;
- zapewnienie ochrony usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym na mocy art. 14 TFUE i protokołu 26;
- tworzenie strategii lepszego komunikowania o społecznych korzyściach wynikających z istnienia jednolitego rynku;

79. wzywa Komisję, aby przygotowując „akt prawny w sprawie jednolitego rynku” uwzględniła konsultacje i sprawozdania poszczególnych instytucji UE (UE 2020, sprawozdania Montiego, Gonzalesa i IMCO itd.) oraz zainicjowała dodatkowe szerokie konsultacje publiczne w celu przedłożenia wniosku dotyczącego skoordynowanej polityki w zakresie spójniejszego i trwalszego jednolitego rynku;

80. zaleca przeprowadzenie analizy w celu identyfikacji sposobów i środków uwzględniania interesów konsumentów w odpowiednich dziedzinach polityki UE, dzięki czemu ochrona konsumentów będzie automatycznie włączana do projektów odpowiednich przepisów UE;

81. ponownie podkreśla znaczenie dyrektywy usługowej w dokończeniu tworzenia jednolitego rynku i jej ogromny potencjał w zakresie dostarczania korzyści konsumentom i MŚP; podkreśla, że pomyślnie wdrożenie takich przepisów wymaga trwałego politycznego zaangażowania i wsparcia ze strony wszystkich zainteresowanych stron na szczeblu europejskim, krajowym i lokalnym; apeluje do Komisji, by po zakończeniu etapu jej wdrożenia, przeprowadzeniu ocenę dyrektywy usługowej, aby stwierdzić, czy osiągnęła ona główne założone cele; wzywa do jednoznacznej współpracy z Parlamentem Europejskim w tym zadaniu i nalega na utrzymanie równowagi między potrzebą poprawy jednolitego rynku usług, a jednocześnie zapewnieniem wysokiego poziomu ochrony społecznej;

82. uważa, że właściwe wdrażanie przepisów dotyczących jednolitego rynku (np. dyrektywa o uznawaniu kwalifikacji zawodowych, dyrektywa usługowa i rozporządzenie w sprawie nadzoru rynkowego) powinno pozostać priorytetem nowej Komisji;

83. zauważa, że mechanizmy dochodzenia roszczeń mające zastosowanie w całej Unii przyniosły ograniczone wyniki, i w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia wniosku legislacyjnego celem zapewnienia wdrożenia przystępnego, wygodnego i dostępnego ogólnoeuropejskiego systemu dochodzenia roszczeń zbiorowych do maja 2011 r.;

84. zwraca się do Komisji o rozważenie przyjęcia „Karty obywatela” obejmującej różne aspekty prawa do mieszkania i pracy w jakimkolwiek miejscu w UE; jest zdania, że prawo to musi być łatwo dostępne dla wszystkich obywateli UE; podkreśla, że nadal obowiązują pewne ograniczenia swobody zatrudnienia dotyczące pracowników z nowych państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie, by uwzględniając wszystkie pozytywne i negatywne skutki otwarcia rynków krajowych, rozważyły usunięcie istniejących ograniczeń;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

85. wzywa Komisję, aby w czasie obecnej kadencji parlamentarnej przedstawiła Parlamentowi i Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie europejskiego statutu stowarzyszeń i towarzystw wzajemnych;
86. zwraca się do Komisji Europejskiej o podjęcie koniecznych działań celem jak najszybszego przedstawienia badania wykonalności i zaproponowania konsultacji służących ustanowieniu statutu europejskiego towarzystwa wzajemnego;
87. wzywa Komisję, aby skupiła się w większym stopniu na monitorowaniu rynku, zwłaszcza w obszarze usług finansowych, ubezpieczeń, telefonii, usług i udogodnień bankowych, oraz uważa, że skuteczne monitorowanie rynków wzmocni uczciwą konkurencję i zwiększy ich skuteczność z korzyścią zarówno dla gospodarki, jak i konsumentów;
88. jest zdania, że jakość ochrony konsumentów w sektorze usług finansowych wymaga znaczącej poprawy, zwłaszcza w odniesieniu do aspektów monitorowania i nadzoru;
89. twierdzi, że stały i trwały rozwój rynku wewnętrznego zależy od: (1) stałego zaangażowania Komisji we wszystkie wymagane inicjatywy rynkowe na rzecz stymulowania i znacznej poprawy naszej pozycji oraz konkurencyjności na rynku światowym; (2) przyjęcia ogólnych ram dla zapewnienia, że jednolity rynek sprawdza się z punktu widzenia wszystkich zainteresowanych stron; a nade wszystko (3) od tego, czy rynek wewnętrzny dociera również do obywateli;

*

* *

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Dialog uczelni i przedsiębiorstw: Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni

P7_TA(2010)0187

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami: nowego partnerstwa na rzecz modernizacji uczelni w Europie (2009/2099 (INI))

(2011/C 161 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni: Forum UE na rzecz dialogu uczelni i przedsiębiorstw” (COM(2009)0158),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2006 r. zatytułowany „Realizacja programu modernizacji dla uniwersytetów: edukacja, badania naukowe i innowacje” (COM(2006)0208),
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w dniach 13-14 marca 2008 r., a zwłaszcza ich część dotyczącą „inwestowania w kapitał ludzki i modernizacji rynków pracy”,
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w dniach 19-20 marca 2009 r., a zwłaszcza ich część dotyczącą „pełnego wykorzystania odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”,